

Wtorek, 7 września 2010 r.

23. wskazuje na istotną rolę krajowych organów ds. równości w zakresie udzielania wsparcia i pomocy ofiarom dyskryminacji i informowania ich o prawach i obowiązkach; wzywa państwa członkowskie, aby zadbały o skuteczność i zagwarantowały niezależność krajowych organów ds. równości oraz zapewniły im wystarczające środki finansowe i zasoby kadrowe, aby mogły one zająć się każdym powodem dyskryminacji, a także dyskryminacją wieloaspektową; wzywa krajowe organy ds. równości do opracowania narzędzi i szkoleń z zakresu dyskryminacji wieloaspektowej, w tym dotyczących szczególnej sytuacji kobiet należących do mniejszości etnicznych;

*

* *

24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Rola kobiet w starzejącym się społeczeństwie

P7_TA(2010)0306

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2010 r. w sprawie roli kobiet w starzejącym się społeczeństwie (2009/2205 (INI))

(2011/C 308 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z 29 kwietnia 2009 r. zatytułowany „Sprostanie wyzwaniom związanym ze skutkami starzenia się społeczeństwa w UE (Sprawozdanie na temat starzenia się społeczeństwa, 2009)” (COM(2009)0180),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 11 maja 2007 r. zatytułowany „Demograficzna przyszłość Europy: fakty i liczby” (SEC(2007)0638),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2007 r. zatytułowany „Promowanie solidarności między pokoleniami” (COM(2007)0244),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 października 2006 r. zatytułowany „Demograficzna przyszłość Europy – przekształcić wyzwania w nowe możliwości” (COM(2006)0571),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 marca 2006 r., zatytułowany „Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2006-2010” (COM(2006)0092),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 23 i 25 dotyczące równouprawnienia oraz praw osób starszych, a także art. 34, 35 i 36 karty, które w szczególności określają prawo do pomocy społecznej i mieszkaniowej, wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego oraz dostęp do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, podkreślający wartości wspólne dla państw członkowskich, takie jak pluralizm, niedyskryminację, tolerancję, sprawiedliwość, solidarność oraz równouprawnienie kobiet i mężczyzn,
- uwzględniając art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który dotyczy zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną,
- uwzględniając Europejski pakt na rzecz równości płci przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2006 r. ⁽¹⁾,

(1) Biuletyn UE 3-2006, pkt I.13.

Wtorek, 7 września 2010 r.

- uwzględniając zalecenie Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczące starszych pracowników R 162, 1980,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW), przyjętą w 1979 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. ⁽¹⁾ 1 w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie transpozycji i stosowania dyrektywy 2002/73/WE w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie demograficznej przyszłości Europy ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0237/2010),
- A. mając na uwadze, że starzejące się społeczeństwo jest zbyt często postrzegane w sposób negatywny, tj. pod względem wyzwań związanych ze strukturą wieku siły roboczej oraz trwałością ochrony socjalnej oraz opieki zdrowotnej, choć osoby starsze stanowią także wartość gospodarczą, są źródłem doświadczenia i oferują kluczowe wsparcie społeczne i rodzinne jako opiekunowie osób wymagających opieki i jako konsultanci zawodowi ze względu na ich szerokie doświadczenie zawodowe, pomagając również w zachowaniu społeczności wiejskich,
- B. mając na uwadze, że plan działań na rzecz równości płci na lata 2006–2010 uwydatnił wprawdzie niedociągnięcia w dążeniu do pełnej równości płci, a w niektórych przypadkach popchnął do przodu program na rzecz równości płci, jednak ogólne postępy są niewielkie,
- C. mając na uwadze, że obecny kryzys gospodarczy i społeczny odbija się szczególnie na kobietach, zwłaszcza kobietach w starszym wieku, a także na oferowanych im usługach, pogłębiając nierówność i dyskryminację ze względu nie tylko na płeć, lecz także na wiek i stan zdrowia,
- D. mając na uwadze, że starsi ludzie w wyższym stopniu narażeni są na ubóstwo niż ogół społeczeństwa – ok. 19 % osób w wieku 65 lat i powyżej w 2008 r. w UE-27, podczas gdy w 2005 r. liczba ta wynosiła 19 %, a w 2000 r. 17 %; mając na uwadze, że kobiety powyżej 65. roku życia są narażone na wysokie ryzyko ubóstwa (wskaźnik ryzyka wynosi 22 %, tzn. 5 pkt procentowych więcej niż w przypadku mężczyzn),
- E. mając na uwadze przewidywania, zgodnie z którymi ludność UE-27 będzie się starzeć, a odsetek ludności w wieku 65 lat i powyżej wzrośnie z 17,1 % w 2008 r. do 30 % w 2060 r., zaś odsetek osób w wieku lat 80 i powyżej wzrośnie z 4,4 % do 12,1 % w tym samym okresie,
- F. mając na uwadze przewidywania, że populacja aktywna zawodowo będzie się zmniejszać, włączenie do rynku pracy grup aktualnie nieaktywnych zawodowo nabiera coraz większego znaczenia,
- G. mając na uwadze, że płeć to znaczący czynnik w procesie starzenia się, jako że średnia długość życia jest o sześć lat wyższa u kobiet niż u mężczyzn, zaś statystyki dla UE-27 wskazywały w 2007 r., że mężczyźni dożywają wieku 76 lat, zaś kobiety 82 lat; mając na uwadze, że w kontraście, zgodnie z danymi Eurostatu, różnica w średniej długości życia w dobrym zdrowiu pomiędzy kobietami a mężczyznami jest dużo mniejsza: 61,6 lat dla mężczyzn i 62,3 lata dla kobiet,

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 E z 12.3.2010, s.31.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 95.

⁽³⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 75.

Wtorek, 7 września 2010 r.

H. mając na uwadze, że kobiety są tradycyjnie w większym stopniu zagrożone ubóstwem i ograniczonymi świadczeniami emerytalnymi – co dotyczy w szczególności kobiet po 65. roku życia, które często otrzymują świadczenia emerytalne pokrywające zaledwie minimum socjalne – a dzieje się tak z różnych powodów, m. in. z powodu znacznej różnicy między wynagrodzeniami kobiet i mężczyzn, która bezpośrednio przekłada się na prawa emerytalne, w związku z faktem, iż kobiety przerwały pracę zawodową lub zrezygnowały z niej, aby podjąć obowiązki rodzinne, bądź z faktem, iż pracowały w przedsiębiorstwie męża, głównie w sektorze handlu i rolnictwa, nie otrzymując wynagrodzenia i nie należąc do systemu zabezpieczenia społecznego;

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie sprostania wyzwaniom związanym ze skutkami starzenia się społeczeństwa w UE, ubolewa jednak na tym, że definicje, statystyki oraz rozważone w nim sytuacje w niewystarczającym stopniu opierają się na świadomości braku równości płci w starszym wieku wynikającego głównie ze zakumulowanego braku równości przez całe życie;

2. popiera to, że Komisja skupia się na strategii ustalonej w trakcie szczytu Rady Europejskiej w Sztokholmie w 2001 r. (1) jako długoterminowej wytycznej w kwestii walki z wyzwaniami związanymi ze starzeniem się społeczeństw oraz wykorzystywania możliwości stwarzanych w tym procesie; popiera również wniosek wysunięty w komunikacie w sprawie przyjęcia wszechstronnego i wielodyscyplinarnego podejścia do starzenia się społeczeństw, a także do tworzenia możliwości, szczególnie w dziedzinie rynku produktów i usług mających na celu zaspokajanie potrzeb osób starszych oraz potrzeb nieoficjalnych opiekunów osób niesamodzielnych; wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na ochronę praw konsumenta osób starszych, ponieważ zbyt często są one wprowadzane w błąd lub wykorzystywane;

3. wzywa instytucje do przyjęcia bardziej pozytywnego podejścia do starzenia się, a także do podnoszenia poziomu świadomości obywateli UE na temat starzenia się i jego rzeczywistych skutków; wzywa Komisję do zmiany podejścia do kwestii starzenia się polegającego na dostrzeganiu jedynie związanych z tym obciążeń poprzez np. uruchomienie badania na temat skutków i potencjału rynku pracy dla seniorów (ang. „silver economy”), na którym aktywne są starsze kobiety; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji ustanowienia roku 2012 rokiem aktywnego starzenia się oraz solidarności międzypokoleniowej;

4. postrzega przyjęcie podejścia cyklu życia, w którym bierze się pod uwagę wzajemne powiązania pomiędzy starzeniem się i kwestiami płci, jako krok naprzód w polityce dotyczącej starzenia się; uważa również, że podejście do wieku i płci, w którym włączanie wieku i płci do głównego nurtu polityki staje się niezbędną metodą i instrumentem tworzenia polityki we wszystkich odnośnych dziedzinach (gospodarczej, społecznej, zatrudnienia, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa żywności, praw konsumenta, agendy cyfrowej, rozwoju miast i wsi itp.) jest krokiem naprzód jeśli chodzi o nasilenie integracji i spójności społecznej;

Rozwiązywanie problemu dyskryminacji ze względu na wiek

5. wzywa do jak najszybszego przyjęcia dyrektywy antydyskryminacyjnej;

6. uznaje, że z problemem dyskryminacji ze względu na wiek należy również walczyć za pomocą skutecznych środków prawnych oraz dostępniejszych procedur, zwłaszcza w przypadkach dyskryminacji w życiu zawodowym, gdzie obowiązują konkretne przepisy prawne i gdzie podstawowe znaczenie ma wsparcie dla danej osoby oraz zbadanie okoliczności dyskryminacji; wzywa zatem państwa członkowskie do zagwarantowania skutecznego wdrażania legislacji koniecznej do zwalczania dyskryminacji ze względu na wiek oraz innych form dyskryminacji;

7. wzywa do przyjęcia opartego na poszanowaniu praw podejścia do starzenia się, aby osoby starsze były traktowane jako posiadające prawa podmioty, nie zaś przedmioty;

8. domaga się podwyższenia środków, intensywniejszych badań oraz rozwoju istniejących mechanizmów nadzoru, ponieważ rzadko uznaje się istnienie problemu dyskryminacji ze względu na wiek oraz znajduje się jego rozwiązanie; uznaje fakt, że w państwach członkowskich potrzebna jest obszerniejsza wiedza na ten temat i z zadowoleniem przyjąłby propozycje ze strony Agencji Praw Podstawowych oraz nowego Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn;

(1) Konkluzje przewodnictwa Rady Europejskiej w Sztokholmie z 23 i 24 marca 2001 r.

Wtorek, 7 września 2010 r.

9. podkreśla konieczność uznania wielorakiej dyskryminacji, z którą spotykają się kobiety w starszym wieku w społeczeństwach, gdzie są dyskryminowane ze względu na wiek, płeć, stan zdrowia i niepełnosprawność;
10. wyraża głębokie zaniepokojenie tym, w jak dużym stopniu najsłabsze grupy kobiet padają ofiarą różnorodnych form dyskryminacji: migrantki, kobiety niepełnosprawne, lesbijki, kobiety należące do mniejszości, kobiety o niskich kwalifikacjach i kobiety w starszym wieku ze względu na wiek, płeć, pochodzenie etniczne, orientację seksualną lub religię itp. i domaga się pozytywnych środków walki z tą dyskryminacją;
11. zwraca się do państw członkowskich o przeprowadzenie prawdziwych kampanii uświadamiających na rzecz kluczowej roli osób starszych w społeczeństwie i umożliwienia starszym kobietom odgrywania aktywnej roli w społeczeństwie m. in. poprzez promocję drobnego handlu i rzemiosła;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia specyficznej sytuacji starszych kobiet LBT (lesbijek, biseksualistek i transgenderystek);

Godzenie pracy zawodowej i opieki

13. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia nowych typów urlopów umożliwiających odbycie płatnego urlopu opiekuńczego innego niż urlop wychowawczy i propagowanie równego rozdziału nieodpłatnej opieki pomiędzy kobiety i mężczyzn, ponieważ konieczność podjęcia opieki niezinstytucjonalizowanej ogranicza osobie opiekującej się możliwości pracy poza domem; uważa, że w tym kontekście jedną z metod ograniczenia ubóstwa wśród starszych kobiet jest wspieranie organizacji pracy, na przykład pracy w niepełnym wymiarze godzin i dzielenia etatu, co umożliwi elastyczne formy pracy; podkreśla jednak w tym kontekście, że prawa pracownicze pracowników o elastycznym zatrudnieniu muszą być takie same jak pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin; przypomina, że aby zrealizować cele strategii UE 2020 w zakresie zatrudnienia, należy walczyć z bezrobociem wśród kobiet w starszym wieku;
14. zwraca się do państw członkowskich z wnioskiem o opracowanie mechanizmów gwarantujących akumulację praw emerytalnych nawet w okresie, gdy poziom dochodów osoby sprawującej opiekę jest przejściowo niższy z uwagi na pełnienie obowiązków opiekuna, co dotyczy głównie kobiet; wzywa Komisję do uruchomienia badania na temat różnego wpływu, jaki mają systemy emerytalne w państwach członkowskich na kobiety i mężczyzn;
15. wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia problematyki płci przy reformie systemów emerytalnych i dostosowywaniu wieku emerytalnego, uwzględniając różną specyfikę pracy w przypadku kobiet i mężczyzn oraz większe ryzyko dyskryminacji starszych kobiet na rynku pracy;
16. wzywa państwa członkowskie do promowania różnych form wzajemnej pomocy stanowiących pomost między osobami młodymi i starszymi, dzięki której będzie można z powodzeniem wykorzystać entuzjazm osób młodych i doświadczenie osób starszych;

Usługi w zakresie ochrony zdrowia, opieki i pomocy społecznej

17. wzywa do przyjęcia podejścia opartego na poszanowaniu praw, aby umożliwić osobom starszym odgrywanie aktywnej roli w procesie podejmowania decyzji co do rodzaju oraz kształtu świadczonych im usług opieki i pomocy społecznej oraz leczenia, w każdym przypadku, gdy istnieją różne opcje; wzywa również do wdrożenia polityki opartej na zapotrzebowaniu w odniesieniu do świadczenia usług opieki wszelkiego rodzaju w celu umożliwienia starszym ludziom prowadzenia niezależnego życia, jak długo będą chcieli;
18. wzywa do promowania strategii politycznych zapewniających wsparcie rodzinom nuklearnym, umożliwiając im podjęcie decyzji, czy same opiekują się starszymi członkami rodziny lub czy korzystają z dodatkowych usług socjalnych; za pomoc taką powinno być wypłacane takie samo wynagrodzenie;
19. podkreśla, że osoby starsze powinny mieć łatwy dostęp do usług publicznych i prywatnych wysokiej jakości i po przystępnych cenach, a ich struktura powinna pozwalać na możliwie najdłuższy okres opieki w domu;

Wtorek, 7 września 2010 r.

20. jest zdania, że potrzebna jest wszechstronna polityka wspierania opiekunów nieformalnych, z których większość to kobiety, obejmująca ich status, świadczenia oraz prawa w zakresie ubezpieczeń społecznych, świadczenie im usług społecznych oraz usług wsparcia, dostępność profesjonalnych usług opieki itp.;
21. podkreśla, że praca ochotnicza lub nieoficjalna opieka, która często spoczywa na barkach kobiet, nie powinny rekompensować braków w opiece społecznej oraz wzywa do zagwarantowania odpowiednich środków socjalnych, aby umożliwić kobietom zaangażowanie się w wybraną przez nie płatną działalność;
22. nawołuje do stworzenia na poziomie państw członkowskich formy pomocy pakietowej - programu działań na rzecz poprawy zdolności zatrudnieniowej, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej osób w wieku powyżej 50 roku życia;
23. zwraca uwagę, że należy zapewniać wysoką jakość opieki w celu poprawy jakości życia w starszym wieku, a także aby unikać nadużyć fizycznych, seksualnych, psychicznych i ekonomicznych, których ofiarą padają niejednokrotnie osoby starsze; podkreśla, że osoby mieszkające w publicznych i prywatnych domach opieki nad starszymi ludźmi powinni mieć prawo do udziału w procesie decyzyjnym tych instytucji poprzez obecność w zarządzie i strukturach administracyjnych; jest zdania, że państwa członkowskie powinny dołożyć starań, aby osoby zatrudnione w charakterze opiekunów osób starszych w sektorze publicznym i prywatnym podlegały regularnym szkoleniom i ocenie ich pracy oraz żeby ich praca miała większą wartość gospodarczą, łącznie z wynagrodzeniem, ubezpieczeniem i warunkami pracy;
24. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały do wspierania szkoleń w zakresie pomocy psychiczno-fizycznej na rzecz osób starszych i tworzenia odpowiednich struktur, które mogą osoby te przyjmować;
25. popiera przekształcenie domów opieki zazwyczaj funkcjonujących jak szpitale w przyjazne placówki, w których stosowany jest model rodzinny w celu uniknięcia instytucjonalizacji;
26. proponuje, aby przy uruchomieniu europejskiego programu działań dotyczącego choroby Alzheimera należycie uznano rolę starszych kobiet w opiece nad ludźmi dotkniętymi demencją oraz aby jak najszybciej wdrożono ten program; jest również zdania, że potrzebne są programy krajowe wskazujące, jakie należałoby podjąć środki, aby poprawić jakość życia kobiet w starszym wieku; proponuje, aby konsultowano się ze stowarzyszeniami alzheimerowskimi w celu sporządzenia listy i wdrożenia tych środków;
27. domaga się uwzględnienia wymiaru płci przy stawianiu diagnoz lekarskich, aby zagwarantować ich precyzyjność oraz zagwarantować odpowiednie leczenie i opiekę; domaga się, aby narzędzia diagnostyczne oraz usługi w zakresie ochrony zdrowia i opieki nie były ograniczone jedynie z uwagi na płeć i wiek pacjenta, tak aby przykładowo badania w kierunku nowotworu piersi, raka szyjki macicy, raka płuc lub odbyticy, a także chorób układu krążenia były dostępne dla kobiet w starszym wieku; wzywa ponadto do poświęcenia większej uwagi profilaktyce i leczeniu chorób, które szczególnie dotyczą starsze kobiety, takich jak osteoporoza i reumatoidalne zapalenie stawów;
28. domaga się uwzględnienia perspektywy płci i wieku w zaleceniach dotyczących żywienia; zwraca się także o posługiwanie się odniesieniem do płci i wieku w zaleceniach dotyczących kwestii związanych z bezpieczeństwem żywności, takich jak etykietowanie żywności, właściwości zdrowotne, rozporządzenie REACH i nowa żywność;
29. zwraca uwagę, że technologia i usprawnienia techniczne mogą mieć znaczenie w dostosowywaniu społeczeństwa do potrzeb starzejącej się ludności; domaga się szerszego zastosowania innowacji opracowywanych w ścisłej współpracy z osobami starszymi, których przykładami mogą być uproszczone telefony komórkowe lub połączenia internetowe, inteligentne czujniki w konkretnych produktach pozwalające ograniczać liczbę wypadków, szkolenie psów do pomocy osobom cierpiącym na choroby mające wpływ na pamięć itp., domaga się opracowywania specjalnych wspieranych przez państwo programów dla osób starszych opierające się na ustawicznym kształceniu;
30. wzywa do prowadzenia testów leków będących w fazie opracowywania, aby zbadać ich skutki nie tylko dla organizmu mężczyzn, lecz także kobiet;

Wtorek, 7 września 2010 r.

31. proponuje, aby przeprowadzono badania statystyczne dotyczące coraz częstszych przypadków przemocy wobec osób starszych w celu naświetlenia poważnego problemu, którym osoby starsze nie są z reguły w stanie się zająć, gdyż akceptują taki stan rzeczy jako cechę podeszłego wieku i uzależnienia od innych, oraz w celu skuteczniejszego zwalczania przemocy wobec osób starszych przy większym zaangażowaniu ze strony całego społeczeństwa;

32. wzywa do podjęcia działań mających na celu zapobieganie dezintegracji kobiet starszych ze społeczeństwem poprzez organizowanie inicjatyw o charakterze kulturalnym i edukacyjnym oraz poprzez angażowanie kobiet starszych w przedsięwzięcia społeczne o charakterze lokalnym;

Na drodze do postępu

33. Zwraca się do Komisji o opracowanie do końca 2011 r. programu działania obejmującego:

- zbadanie potrzeby przeznaczenia większej liczby zasobów na badania naukowe w dziedzinie starzenia się,
- środki gwarantujące wysoką jakość opieki oraz jakość warunków pracy opiekunów,
- zmiany pozwalające na poprawę spójności w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, w tym systemów emerytalnych, urlopów opiekuńczych oraz możliwości pracy w niepełnym wymiarze godzin,
- zorientowane na problematykę płci pojęcie chorób związanych z wiekiem oraz środki na rzecz ich maksymalnie skutecznego uznawania i leczenia,
- roczną sprawozdawczość – opartą na zasadach zapisanych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej i przygotowywaną przez Agencję Praw Podstawowych na szczeblu instytucjonalnym i agencje krajowe w państwach członkowskich – w dziedzinie naruszania praw osób starszych oraz środków podejmowanych na szczeblu UE i krajowym w celu zniesienia bezpośredniej i ukrytej dyskryminacji,
- nielegislacyjne środki walki z dyskryminacją ze względu na wiek, takie jak kampanie informacyjne;
- włączanie do głównego nurtu polityki problematyki migrantów w starszym wieku oraz lesbijek, gejów, biseksualistów i transgenderystów;
- środki wspierające solidarność międzypokoleniową, takie jak plany wsparcia dla kobiet opiekujących się wnukami podczas nieobecności rodziców, którzy pracują zawodowo;
- środki na rzecz korzystania z wiedzy i doświadczenia zawodowego osób starszych, na przykład poprzez powoływanie stowarzyszeń zrzeszających osoby starsze udzielające porad osobom poszukującym pracy,
- wymianę najlepszych praktyk;

34. zwraca się do Komisji o aktualizację i poprawę mechanizmów nadzoru pod względem realizacji głównych kwestii związanych z prawami podstawowymi do końca 2012 r.; domaga się również obszerniejszej wiedzy na temat tych często zbyt sporadycznie stosowanych mechanizmów, jako że osoby w starszym wieku, a w szczególności kobiety, są nieświadome swych praw;

35. potwierdza, że każdy mężczyzna i każda kobieta w UE musi mieć prawo do odpowiedniej opieki socjalnej i zdrowotnej wysokiej jakości, dostępnej za przystępną cenę zgodnie ze swoimi specyficznymi potrzebami i preferencjami; wzywa Komisję do zaproponowania dyrektywy w sprawie podstawowych usług, która uwzględnić będzie warunki krajowe; podkreśla, że kobiety w starszym wieku znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji i zwraca się do Komisji o rozważenie wprowadzenia systemu, w którym wszyscy mężczyźni i wszystkie kobiety w UE uzyskają prawo do podstawowego wynagrodzenia uzależnionego od poziomu życia w danym państwie członkowskim;

Wtorek, 7 września 2010 r.

36. wzywa Komisję do sprzyjania przyznawaniu środków wspólnotowych na projekty skierowane m. in. do kobiet samotnych i starszych znajdujących się w trudnej sytuacji socjalnej;

*

* *

37. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Dziennikarstwo i nowe środki przekazu - tworzenie sfery publicznej w Europie

P7_TA(2010)0307

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2010 r. w sprawie dziennikarstwa i nowych mediów – tworzenie sfery publicznej w Europie (2010/2015(INI))

(2011/C 308 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł II Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 11, 41 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając wspólną deklarację Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji pt. „Partnerski proces komunikacji poświęconej Europie”, podpisaną dnia 22 października 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 kwietnia 2008 r. pt. „Debata o Europie – wykorzystać doświadczenia planu D na rzecz demokracji, dialogu i debaty” (COM(2008)0158),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 kwietnia 2008 r. pt. „Informowanie o Europie poprzez media audiowizualne” (SEC(2008)0506),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. pt. „Komunikowanie o Europie drogą internetową – zaangażowanie obywateli” (SEC(2007)1742),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 3 października 2007 r. pt. „Wniosek dotyczący porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie partnerskiego procesu komunikowania na temat Europy” (COM(2007)0569),
- uwzględniając decyzję nr 1904/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą program Europa dla Obywateli na rzecz promowania aktywnego obywatelstwa europejskiego na lata 2007–2013 ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 lutego 2006 r. pt. „Biała księga w sprawie europejskiej polityki komunikacyjnej” (COM(2006)0035),
- uwzględniając rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie Białej księgi w sprawie europejskiej polityki komunikacyjnej ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 20.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 369.